

Toto je tretia časť príbehu. Prečítajte si to, potom... Vytvorte to!

Grund a parná píla

Grund... Vy krásni, zdraví žiaci z Dolnej zeme, ktorí len krok musíte urobiť, aby ste boli vonku na nekonečnej rovine, pod podivným skleným príchodom, ktorý sa menuje oblohou, ktorých oči privykli na veľké diaľky, na pohľad do ďaleka, ktorí nežijete zaklinovaní medzi vysoké domy, vy ani neviete, čím je peštianskemu dieťaťu prázdny pozemok. Peštianskemu dieťaťu je on Dolnou zemou, rovinou, nížinou. On znamená preň nekonečnosť a slobodu. Kúsok zeme, ktorú s jednej strany ohraničuje rozpadajúci sa plot a na ostatných stranách veľké múry vyčnievajú k nebu. Teraz už na grunde v Pavlovskej ulici smutne stojí veľký, štvorposchodový dom, plný obyvateľov, z ktorých hádam ani jeden nevie, že tento kúsok zeme niekoľkým úbohým peštianskym žiačikom znamenal mladosť.

Sám grund bol prázdny, ako sa to na prázdny pozemok aj svedčí. Jeho plot sa ťiahol od Pavlovskej ulice. Zprava i zľava obkľučovali ho dva veľké domy a odzadu... áno, vzadu bolo to, čo grund urobilo veľkolepým a zaujímavým. Tu nasledoval totiž druhý, veľký pozemok, ktorý prenajala firma parnej píly. Bol plný hromád dvera. V pravidelné štvorce uložené ležali tu siahovice a medzi veličiznými štvorcami boli uličky. Opravdivý labyrint. Päťdesiat – šesťdesiat úzkych uličiek sa tu križovalo medzi nemými, temnými hromadami dreva a v tomto labyrinte nebolo sa ľahko vyznať. Kto sa predsa horko – ťažko cezeň prerobil, ten prišiel na malý priestor, na ktorom stál malý domček. To bola parná píla. Bol to divný, tajomný, strašný domček. V lete ho celkom zarástlo divé hrozno a spomedzi zeleného lístia čmudil štíhly, malý, čierny komín, ktorý presne ako hodiny v pravidelných prestávkach prskal čistou, bielu paru. Keď ho človek zďaleka počul, bol by sa nazdal, že niekde medzi hromadami dreva trápi sa rušeň, ktorý sa nemôže pohnúť.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

Myšlienkové mapy

Tabuľkový hárok

Kreslenie atď.

CHLAPCI Z PAVLOVSKEJ ULICE

S3
T3
L2

Toto je tretia časť príbehu. Prečítajte si to, potom... Vytvorte to!

Okolo domčeka stáli veľké, nemotorné vozy na drevo. Občas zastal voz pod strechou domu a vtedy bolo počuť praskot a rachot. Pod strechou domčeka oblôčik, z ktorého trčal žľab z dosák. Keď voz zastal pod oblôčikom, naraz len tak začalo kvackať drobné drevo z dosteného žľabu a takmer tieklo do veľkého voza, tak rýchle padalo. A keď bol voz naplnený drobným drevom, kočiš zakríkol. Tu prestalo čmudenie malého komína, v domčeku naraz nastalo veľké ticho, kočiš zavolať na kone a tieto sa pohli s plným vozom. Potom zastal pod strechou druhý voz, lačný, prázdny, a vtedy zasa začala hučať para v čiernom železnom komíne a zasa sa sypalo drobné drevo. A tak to išlo roky a roky. Namiesto dreva, čo mašina v domčeku podrobila, priviezli veľké vozy na pozemok iné. Takto sa potom nikdy neminuli hromady dreva z veľkého dvora a nikdy neprestalo hvižďanie parnej pily. Niekoľko zakrpatených moruš stálo pred domčekom a pri jednej bola sláтанá koliba. V tejto býval Jano, ktorý v noci strážil drevo, aby ho neukradli alebo nezapálili.

Druhá kapitola

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

Myšlienkové mapy

Tabuľkový hárok

Kreslenie atď.